Rožmberský zpravodaj
listopad 2026 | ročník V | neprodejné

Novinky ze stolu našeho starosty

V této rubrice připomínám důležité okamžiky z práce zastupitelstva a úřadu města.

Vážení spoluobčané,
…. máme po volbách. Detailní výsledky naleznete dále ve Zpravodaji. Ve městě byly sestaveny 4 kandidátní listiny. Na první pohled bylo jasné, že z těchto kandidátek může vzniknout fungující zastupitelstvo a to se také stane. Věřím, že se zastupitelstvo shodne na osobách starosty a místostarosty a nevidím důvod pro komplikace skrze osobní nevraživost. Těším se na práci v tomto zastupitelstvu.
Posledních pár týdnů jsme žili volbami, ale ve městě se stále něco dělo. Voda bude bezpochyby tématem číslo jedna. Připravujeme doplňující vrt pro levý břeh. Již je vystrojený a čeká nás čerpací zkouška a ověření kvality vody. Zatím hledáme řešení posílení pravého břehu. Novým vrtem musíme posílit zásobování kempu. Spolu se společností Agrowald musíme hledat řešení pro Přízeř tak, aby bylo zajištěno nejen zásobování obyvatel, ale také hospodářství zemědělského podniku.
Pravděpodobně jste si všimli, že byla rozšířena dětská hřiště jak v Rožmberku nad Vltavou, tak na Přízeři a chci říct, že od podnětu maminek k realizaci proběhlo vše bleskově.
Z vlastní iniciativy technický služeb našeho města máme krásně zrekonstruovaná vstupní vrata na hřbitov. Blíží se Svátek všech svatých a Památka zesnulých. Návštěvníci svých blízkých jistě ocení udržovaný hřbitov i krásná vrata.
Pokračuje rekonstrukce čistírny odpadních vod na Přízeři. Bylo ukončeno vybetonování základních objektů a začala instalace technologií.
Pokračuje vyvložkování komínů v městských domech Rožmberk nad Vltavou č.74 a č.91. S tématem topení souvisí také problematika distribuce palivového dřeva mezi naše občany. Na jedné straně řešíme nedostatek dřeva (nezapomeňme, že dodávka není nároková), na druhé straně je třeba se zamyslet nad ekonomičností tohoto počínání, kdy ze strany města byl vždy zájem pomoci občanům.
V Bistru a Caffé pod věží uspořádal Lukáš Horváth s Veronikou Polnickou první ze série „přednášek s občerstvením“ na téma „Historie města Rožmberk nad Vltavou z pohledu jednotlivých domů i v širším regionálním i politickém kontextu“. Já tam byl a všem vřele doporučuji.
A ještě jedno doporučení. Podívejte se na stránky „Gotická stezka Muhlviertel - jižní Čechy“. V rámci přeshraničního projektu byl detailně naskenován exteriér a interiér mnoha kostelů a mezi nimi i „náš“ kostel sv. Mikuláše. Odkaz na www.gotik.info. Úplně super virtuální prohlídka.

- Bohuslav Čtveráček, starosta města -

Výpis usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Rožmberk nad Vltavou, konaného dne 6. 10. 2026, od 18:00 hodin

Usn. č. 51/2026
Zastupitelstvo města Rožmberk nad Vltavou schvaluje ověřovatele zápisu: pana Marka Kukolíka a pana Martina Tomku, jako zapisovatele pana Daniela Hovorku

Usn. č. 52/2026
Zastupitelstvo města Rožmberk na Vltavou schvaluje navržený program zasedání v předloženém znění.

Usn. č. 53/2026
Zastupitelstvo města Rožmberk nad Vltavou schvaluje rozpočtová opatření číslo 8/2026 a číslo 9/2026 v předloženém znění.

Usn. č. 54/2026
Zastupitelstvo města Rožmberk nad Vltavou na základě žádosti a s ohledem na probíhající práce za mimořádných klimatických podmínek souhlasí s uzavřením dodatku Smlouvy o dílo se zhotovitelem společností FOTREX¬AGS, a.s. ve kterém se prodlužuje doba zhotovení o šest měsíců a pověřuje starostu přípravou a podpisem tohoto dodatku.

Usn. č. 55/2026
Zastupitelstvo města Rožmberk nad Vltavou města souhlasí se zveřejněním záměru prodej pozemku parcelní číslo 284/1 a části pozemku parcelní číslo 329/3, oba k.ú. Rožmberk nad Vltavou a ukládá starostovi zveřejnění v záměru na úřední desce.

Usn. č. 56/2026
Zastupitelstvo města Rožmberk nad Vltavou města souhlasí se zveřejněním záměru prodej motorového vozidla Karosa CAS K 25 – L 101 hasičský speciál, kde nejnižší nabídka ceny je určena posudkem o ceně č. 1033/2026 ze dne 1.9. 2026, a to 190 000,-Kč bez DPH a ukládá starostovi zveřejnění v záměru na úřední desce.

Usn. č. 57/2026
Zastupitelstvo města Rožmberk nad Vltavou schvaluje pořízení herních prvků pro pro dětská hřiště Rožmberk nad Vltavou a Přízeř a souhlasí s uzavřením kupní smlouvy dle parametrů a cenové nabídky společnosti Luna Progress s.r.o. ze dne 26.6. 2026 za cenu 262 480,-Kč bez DPH.

Usn. č. 58/2026
Zastupitelstvo města Rožmberk nad Vltavou schvaluje pořízení 2 topných a klimatizačních jednotek typu split pro objekt tělocvičny u č.p. 9 Rožmberk nad Vltavou a souhlasí s uzavřením kupní smlouvy dle parametrů a cenové nabídky pana Jiřího Popluhára ze dne 20.9. 2026 za cenu 227 016,-Kč bez DPH.

Poznámka:
Úplný zápis ve smyslu ustanovení §95 odst.5 zákona o obcích je uložen na městském úřadu k nahlédnutí. Městský úřad je povinen umožnit občanům nahlédnout do zápisu ze zasedání zastupitelstva.

V listopadu oslaví významné životní jubileum:

Robert Mizera
Miroslav Majštiník

Přejeme pevné zdraví a hodně elánu do dalších let!

Uzávěrka dalšího čísla Rožmberského zpravodaje je **20. 11. 2026**

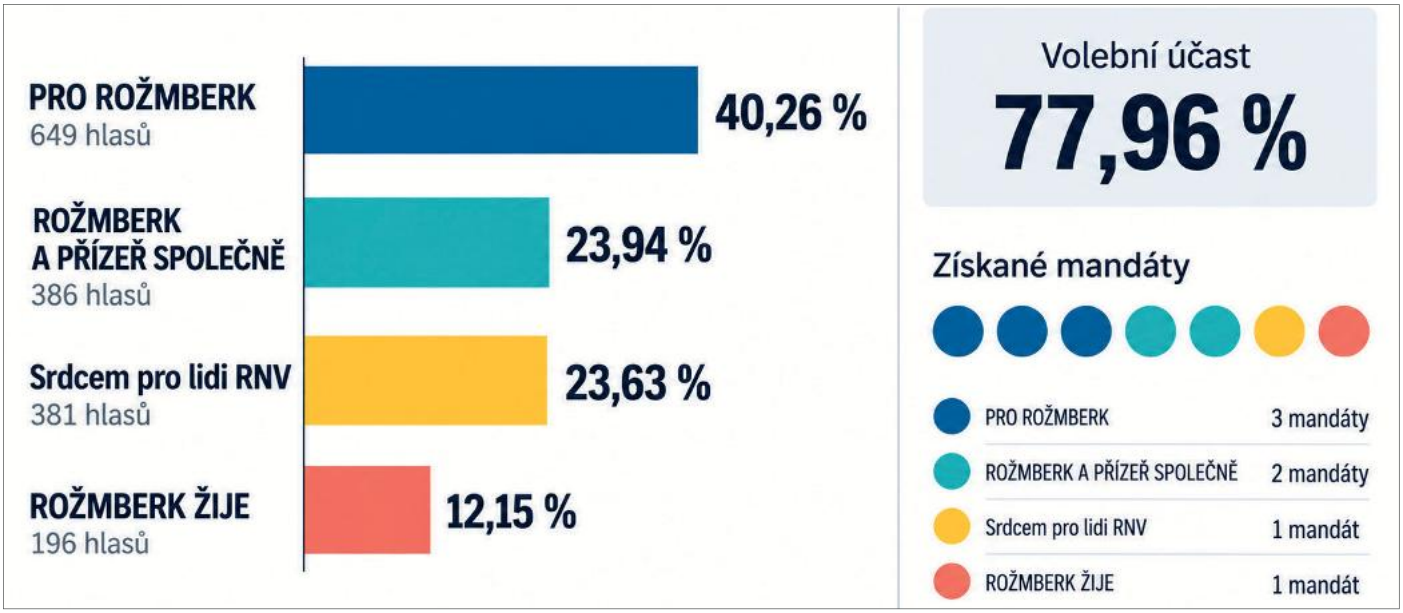
Rožmberský zpravodaj – periodický tisk územního samosprávného celku Města Rožmberk nad Vltavou. Vydává Město Rožmberk nad Vltavou, Rožmberk nad Vltavou 2, 382 18, IČ: 00246115 | **Registrační značka:** MK ČR E 23671 | Vydáváno 1x za měsíc nákladem 200 ks | **Datum vydání:** 3. 11. 2026 | **V Rožmberském zpravodaji nejsou uvedeny akademické tituly** | **Odpovědná redaktorka:** Jana Adamko | **Redakční rada:** Jana Adamko, Lenka Tomková, Drahomíra Čížková, Hana Suchá, František Fazekas | **Kontakt pro příspěvky, informace a inzerce:** podatelna@mestorozmberk.cz, tel.: 380 749 820 | **Grafika a sazba:** František Fazekas | **Tisk:** TISKÁRNA ČERNÝ s.r.o.

Komunální volby 2026 v Rožmberku nad Vltavou

V komunálních volbách v roce 2026 rozhodovali obyvatelé Rožmberka nad Vltavou o složení sedmičlenného městského zastupitelstva. Do voleb se zapojilo 77,96 procenta oprávněných voličů a o přízeň se ucházela čtyři volební uskupení.

Nejvíce hlasů získalo uskupení PRO ROŽMBERK, které obdrželo 40,26 procenta hlasů a obsadilo tři mandáty. Druhé skončilo uskupení ROŽMBERK A PŘÍZEŇ SPOLEČNĚ s 23,94 procenta hlasů a dvěma mandáty. Kandidátka Srdcem pro lidi RNV získala 23,63 procenta hlasů a jeden mandát. Čtvrté uskupení ROŽMBERK ŽIJE obdrželo 12,15 procenta hlasů a rovněž jeden mandát.

Do zastupitelstva města byli zvoleni Mgr. Bohuslav Čtveráček, Martin Tomka a Ing. Lucie Urbancová za PRO ROŽMBERK, Richard Dobiáš a Marie Majštiníková za ROŽMBERK A PŘÍZEŇ SPOLEČNĚ, Lenka Tomková za Srdcem pro lidi RNV a Roman Chmela za ROŽMBERK ŽIJE.

Město Rožmberk nad Vltavou hledá:

Město Rožmberk nad Vltavou nabízí zaměstnání na pozici pracovníka v technických službách města.

Zájemci mohou kontaktovat Městský úřad Rožmberk nad Vltavou:

podatelna@mestorozmberk.cz

+420 380 749 820

Madeira - letos podruhé

O letošní jarní dovolené na Madeiře jsem vám zkráceně již psala. Líbilo se mi, nestihla jsem ale vidět a zažít všechno, co mě lákalo a zajímalo. Třeba zažít turistiku po levadách a veredách. Levády jsou zavlažovací kanály nacházející se po celém ostrově, podél kterých vedou turistické stezky. Vereda je pěší stezka, kde nejezdí auta. Mé vyprávění oslovilo i moji kamarádku Lenku, a tak jsem naplánovala novou cestu a vyrazila na Madeiru podruhé. Tentokrát s Lenkou.

Den první - cesta na Madeiru:
Dovolená nám začala opravdu moc hezky. Cesta na letiště proběhla v klidu bez dopravních kolapsů. Odbavené, jen s batůžky, jsme byly online, takže jsme si na letišti mohly dát i malý oběd. Vše pokračovalo jako vždy. Let byl poklidný, ale jen do té chvíle, než jsem si uvědomila, že nemám platební kartu. Přemýšlela jsem, kde byla použita naposledy. A tu vyšlo najevo, že jsem s ní platila tu bagetu, kterou jsem před chvílí dojedla. Prohledala jsem vše, karta nikde. Je tady možnost, že jsem ji s veškerým odpadem odevzdala letušce do koše. Šla jsem tedy poprosit letušku…
V tu chvíli se mladému páru, sedícímu na sedadlech před námi, vysypaly bonbony na zem. Lenka jim je pomáhala sbírat. Díky sbírání těch malých bonbónů zahlédla tu ztracenou kartu o řadu za námi.
Hurá, letuška nemusela hledat v odpadcích. Touto příhodou jsme ukrátily spoustu času. Let, který měl trvat téměř 5 hodin, se nám zkrátil tak na hodinu. Přistály jsme a přetočily si hodiny o hodinu zpět. Půjčily jsme si auto a vyrazily se ubytovat. Paní domácí se trochu divila, že jsme přijely o den dřív, ale po chvíli nás ubytovala. Takže žádné velké komplikace.

Den druhý - bezplatná leváda:
Chtěly jsme pozvolna poznávat krásy Madeiry, tak jsme zvolily jednoduchou neplacenou levádu. Tu jsme tedy nenašly a dorazily jsme k placené veredě s označením PR8, kam nás pustili jen po zakoupení zpáteční vstupenky s vyhlídkovou jízdou člunem po moři. No, když už jsme tam byly, nic jiného nám nezbylo, než zaplatit čtyřnásobnou částku. Na příště se lépe připravíme. Stezka po hřebeni byla nádherná, šly jsme vysoko nad oceánem. A díky výhledům jsme výletu nelitovaly.
Cestou na apartmán jsme se ještě zastavily v krásném malém městě jménem Machico, kde jsme objevily písečnou pláž. Plavání v oceánu bylo skvělé. Voda osvěžující.

Den třetí - vavřínový les:
Ráno jsme vyrazily do hor. Ještě jsem vám nepopsala našeho bílého společníka. Bylo to super auto Fiat Panda. Díky jeho velikosti se vešlo všude. Bylo jen trochu poškrábané a odřené, ale to jsou, díky úzkým uličkám tady na ostrově, všechna auta. Když mi auto v půjčovně předávali, nařídili mi nepřetěžovat brzdy. Prý mám brzdit motorem. Takže z kopce jedu na dvojku a zatáčky beru smykem. Chráním brzdy, co to jde. Bohužel, do kopce to moc nejde.
Madeirské kopcovité terény fiátek zvládá sice velmi pomalu, o to hlasitěji.
Vytáčím ho, přeřazuji a u toho ho vyzývám: „Chyť se." V tu chvíli Lenka ve stresu hledá, čeho se má chytit a s nechápavým pohledem volá: „Čeho se mám chytit?" „Leni, mluvím s autem, chci tam trojku, ale nechce to jet." Vystoupaly jsme pomalu do hor. Zaparkovaly u levády číslo 14 a vyrazily na túru.
Při procházení levády, která byla plná bláta po předcházejícím dešti, jsme potkaly známý pár z letadla. Byl to pár mladých lidí z České republiky, takže jsme si popovídali a posdíleli zážitky. Zablácené až po kolena v nekonečném stoupání jsme se dostaly na vrchol kopce a vstoupily do vavřínového lesa. Díky velké mlze jsme vyfotily obrysy nádherných mohutných starých stromů jako bychom tam byly samy. Byl to okouzlující okamžik. Na malou chvíli se mlha rozestoupila a toto místo bylo plné turistů, které jsme doposud jen slyšely. V dalším okamžiku byla opět bílá tma, tak jsme vyrazily směrem k autu. Chůze po silnici v mlze nijak neubíhala, ale vzpomněla jsem si na příhodu z minulé dovolené a chtěla jsem ji Lence vyprávět. O krávě, která způsobila kolony na silnici, protože se rozhodla stát uprostřed silnice. A co se nestalo, situace se opakuje. Vidím krásné krávy, přežvykující uprostřed silnice, které jsou úplně lhostejné k projíždějícím autům.

Den čtvrtý - dáme si odpočinkový den, nepojedeme nikam daleko:
Vydaly jsme se objevovat levády nad zemědělskými usedlostmi a nad zahradami, které tyto levády zavlažují. Zahrady plné plodin místních zemědělců, kteří pěstují brambory, kapustu, kukuřici, vinnou révu. Procházely jsme banánovými plantážemi a zarostlými bambusovými poli. Den byl slunečný a na zpáteční cestě jsme se opět vykoupaly v oceánu. Počasí nám zatím přeje.

Den pátý - návštěva Funchalu:
Navštívily jsme hlavní město, hlavně jeho parky, uličky a obchůdky v nich.
Na pobřeží jsme potkaly zase ten mladý pár z letadla. „To je ale náhoda," křičeli jsme všichni najednou. Navzájem jsme si vyměnili turistické zážitky a rozjeli se každý svým směrem. Jen ten náš směr nebyl tak úplně směr domů. Trošku jsme zabloudily, ale to vůbec nevadilo. Dojely jsem na pobřeží krásné části ostrova jménem Garajau. Je zde socha Krista vysoká 20 metrů sloužící jako maják a má ochraňovat rybáře. U této sochy jsme díky mému bloudění prožily nádherný západ slunce.

Den šestý - neděle:
Na tento den jsme se připravily a už ve středu jsme si koupily vstup na tuto překrásnou trasu Levada 25 fontán. To jsme ještě nevěděly, jaké bude počasí. Bylo deštivo. Ale jako statečné ženy jsme opět vyjely do hor. Ráno jsme si přivstaly a na parkoviště dorazily mezi prvními. Vyšly jsme do husté mlhy, silného větru a doufaly, že se počasí trochu umoudří a my budeme opět plné dojmů. Tak se i stalo. Putování lesem bylo opět krásné, na dvě hodiny přestalo pršet a my jsme si užívaly výhledy do údolí. Výhoda tohoto počasí byla v tom, že jsme se nemusely vyhýbat v úzkých cestách s davy turistů. Cesta byla, až na pár výjimek, jen pro nás. Zurčící vodopád doprovázel zpěv ptáčků užívajících si svou domovinu. Protože se zase rozpršelo, vydaly jsme se směrem k autu. Stoupání po kluzkých schodech bylo nekonečné, déšť s větrem nás šlehal do obličeje. To byla radost, když jsme v dálce zahlédly parkoviště.
Tento den nás opravdu odrovnal, přišly jsme mokré a unavené, ale spokojené na duši.

Den sedmý - dnes prší:
Když prší, dáme dnes konečně odpočinkový den. Posloucháme audioknihu a užíváme si odpočinku. Po obědě nás lenošení přestalo bavit a i když ještě trochu prší, vydáváme se do terénu prozkoumat nejbližší okolí. Auto necháme odpočívat a šlapeme strmou úzkou ulicí nad naše ubytování. Cestou míjíme domky se zahrádkami plnými květin, bylin, keřů a stromů s jedlými plody. Pomocí aplikace jsme si potvrzovaly jejich druhy. Nepoznaly jsme jen kaki a ovoce, ze kterého jsme měly zmrzlinu, anonu šeroplodou. Ostatní plodiny, jako avokádo, mandarinky, citrony, datle, fíky, banány, rozmarýn, šalvěj, muškáty, jsme identifikovaly s přehledem. Tyto rostliny a plodiny jsou jen výčtem z bohaté flóry tohoto ostrova. Potkávaly jsme eukalyptové stromy a vnímaly jsme jejich výraznou vůni. Na kamenných terasách mezi zahrádkami a domky se před námi svým šustivým a rychlým pohybem schovávaly ještěrky.
Za štěkotu psů jsme dorazily zpět k ubytování. Připravily jsme si večeři a naplánovaly zítřejší výlet. Počasí se má vylepšit, tak pojedeme do pobřežního města Porto Moniz s přírodními lávovými bazény. O tom vám ale napíšeme až příště.
Zdravíme vás z cest.

- Hani a Leni -

Během proti stresu a pohybem pomáhat potřebným, aneb cesta „KOLEM SVĚTA“

Dne 22. srpna se pár lidí z našeho běžeckého kroužku v rámci ČEZ Lipno Sport Festivalu
účastnilo rodinného běhu Feel Eco na 3 km, kde jsme si užili běh bez stresu. Užívali jsme si krásy šumavské přírody v okolí Kramolína a tak některým z nás ani nevadilo, že podstatná část trasy vedla do *(pozn. autorky: z mého pohledu nekonečného)* kopce.

Po takovémto sportovním výkonu se znovu ohlásí adrenalin a i když před tím na trati člověk málem vypustil duši, tak po doběhnutí do cíle v relativně dobrém čase a získání pamětní medaile má pocit, že by nově nabytou energii mohl ještě někde proměnit. Naštěstí doprovodný program festivalu účastníkovi takovouto možnost nabídne v podobě pomoci potřebným prostřednictvím pohybu, v tomto konkrétním případě měla tato pomoc podobu oranžového charitativního kola Nadace ČEZ. Jízdou se tak naše vydaná energie za ujeté minuty proměnila díky nadaci v peníze, které byly rozděleny mezi jihočeské neziskové organizace - Nazaret Borovany a Český nadační fond pro vydru.

Zatím co já, jako začátečník jsem z tohoto nepatrného úspěchu žila ještě měsíc poté, tak náš trenér **Mirek Jamrik** se hned začátkem září rozhodl podat další neuvěřitelný sportovní výkon a přihlásil se na další běžecký závod, tentokráte na 12 km kolem Světa v Třeboni a doběhl na krásném druhém místě v čase 55 minut a 16 vteřin. To je obdivuhodné, stejně jako jeho znalosti a zkušenosti v oblasti sportu a zdravého životního stylu, které předává nám všem na „Cvičení s Mírou“.

Zkrátka a dobře, pohyb pomáhá po všech stránkách a nutí člověka překonat mnohdy i jeho vlastní limity.

Já jsem toho ukázkovým příkladem, ještě před rokem jsem sotva uběhla dva kilometry, ale postupem času se kondice začala zlepšovat, stejně tak i mentální zdraví a uběhnuté kilometry se zvyšovaly. Náš cíl pro příští rok je běžet 10 km a to teprve bude jízda a třeba i **KOLEM SVĚTA!**

- Veronika Polnická -

závodníci - zleva doprava Kateřina Svobodová, Mirek Jamrik, Veronika Polnická

Drakiáda

V neděli 11. října se nad Rožmberkem nad Vltavou prohánělo draci různých barev, velikostí, tvarů i podob. Počasí si s námi trošku hrálo - chvílemi foukal vítr, jindy zavládlo bezvětří. Děti tak střídavě běhaly po hřišti ve snaze dostat draky do vzduchu, nebo s úžasem sledovaly ty, kterým se podařilo vznést vysoko nad jejich hlavy.
Nechybělo ani občerstvení (děkujeme kavárně Lar Cafe) a dobrá nálada. A protože každý správný dračí pilot potřebuje svůj průkaz, děti odcházely domů s vlastním řidičákem na draka!
Děkujeme všem, kteří dorazili a užili si s námi příjemné podzimní odpoledne!

- Jana Adamko -

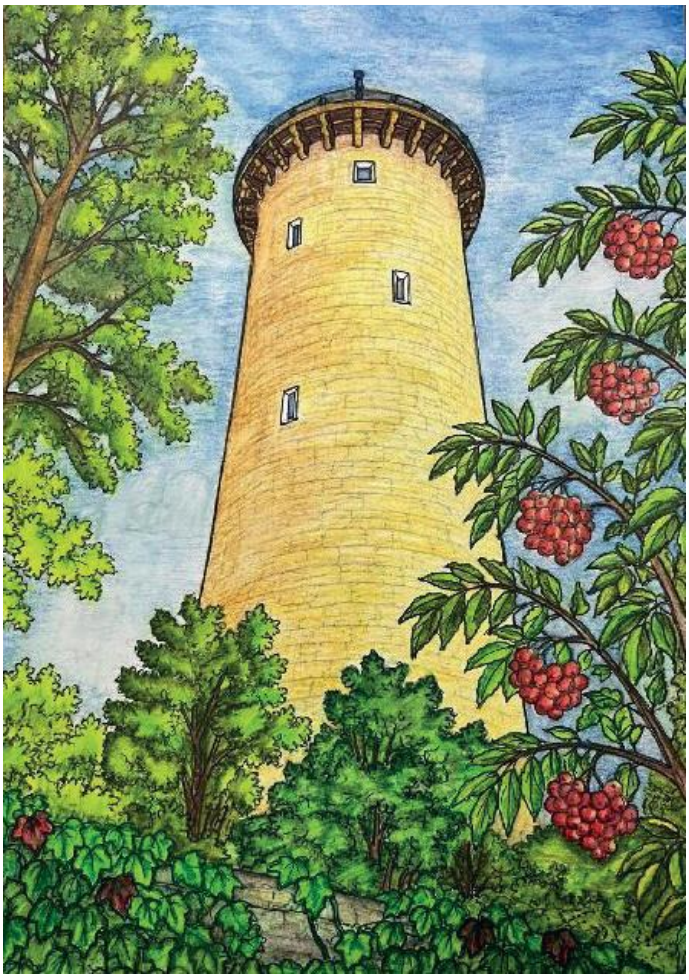
Historie

KONEC PŘÍBĚHU LÁSKY A INTRIK V BAD - MUSKAU A ZAČÁTEK RODINNÉ SÁGY BUQUOYŮ

V nepřítomnosti kníže také Machbubě zařídil tu nejlepší možnou zdravotní péči. Mimo jiné ji léčebnou kůru v Mariánských Lázních, kde jí prohlédl i osobní lékař německého hudebního skladatele Ludwiga van Betthovena (1770 - 1827), doktor Johann Baptista Malfatti (1775 - 1859), uznávaný lékař, ale pomoci jí už nemohl. Následně o tom zpravil i samotného knížete Pücklera.
Psal se 29. říjen roku 1840, kdy teprve šestnáctiletá Machbuba naposledy vydechla na smrtelné posteli na panství Muskau. U jejího skonu byl přítomen rodinný lékař doktor Freund, který jí do poslední chvíle tišil bolesti. Machbuba byla pochována v rodinné hrobce knížete Pücklera na panství Muskau. Poté co kníže vyprovodil duši milované svěřenky na onen svět, zbyla mu na celém světě už jenom Lucia. Odešli spolu na panství Branitz, kde vytvořili druhý park Muskau, ale v jiném měřítku. Branitz je zhmotněním vzpomínek na Orient. Vedle přírodních pyramid se zde nachází zámecké zahradnictví s vytápěnými skleníky, kde se pěstovaly zlaté ananasy a další druhy exotického ovoce. Zkrátka a dobře, Branitz se stal věčnou vzpomínkou na Machbubu. Sám kníže Pückler je zde pochován v zatravněné pyramidě uprostřed jezera (Tumulus).

PŘÍBĚH DRUHÝ – PAŘÍŽSKÉ PODSVĚTÍ 1818 A POČÁTEK JEŘABIN NA JAKOBÍNCE

Také hrabě Jiří Jan Jindřich Buquoy (1814–1882) byl svým způsobem extravagantní - melancholik, snílek, který žil na hranici mezi fikcí a realitou. Jeho život i činy byly řízeny principy rytířské cti. Ovšem svůj primární zájem zaměřil na přestavby svěřených panství, zejména na hrad Rožmberk, z něhož učinil rodové muzeum, a zásadně proměnil i ráz okolní krajiny. Navázal tam, kde jeho otec přestal a poté co absolvoval pobyt u knížete Hermanna Pücklera v Bad – Muskau, dokončil krajinářský park na Rožmberku, který se stal přírodním pomníkem jeho rodiny. Také jeho životní dílo na Rožmberku bylo poznamenáno rodinnou tragédií.
Bylo to neštěstí sourozenců Buquoyových - Gabriely Isabelly Kunigundy (1809 - 1841) a a jejího mladšího bratra, Jiřího Jana Jindřicha (1814 - 1882).
Začátek našeho příběhu spadá do roku 1816, kdy hrabě Ludvík Arnošt Buquoy (1783 - 1834) domluvil a také tlumočil svému staršímu bratrovi Jiřímu Františkovi pozvání od markýze Puysegura (1751 - 1825) do Paříže do společenství tzv. magnetizérů (Societé du Magnéstisme). To představovali ti největší odborníci, lékaři a asistenti, přírodovědci i členové Francouzské akademie věd, jako například Joseph Philippe Francois Deleuze (1753 - 1835) či představitelé duchovního stavu, například i Abbé Faria (1746–1819), z nichž však Napoleonův režim i vláda Bourbonů učinila psance a nekorunované vládce pařížského podsvětí. Důvodem návštěvy bylo zkusit přímo u pramene alternativní způsob léčby (tzv. animální magnetizmus, jehož doktrína staví na dvou principech – na víře a na vůli), který by snad mohl pomoci jeho velmi nemocnému dítěti a koneckonců také samotnému hraběti. Ten trpěl těžkou formou revmatismu, potížemi trávicího ústrojí a navíc s bolestmi spojenými občasnými ataky nekontrolovatelné zuřivosti (despotické stavy).
Během jeho téměř tříměsíčního odloučení od rodiny došlo k mnoha důležitým událostem, které silně ovlivnily budoucí životy ústředních postav tohoto příběhu, kterými jsou manželé Jiří František August a Marie Gabriela Buquoyová, roz. hraběnka Rottenhanová (1784 - 1863) a jejich dvě děti.
Již krátce po narození vykazovala Gabriela Isabella příznaky nemoci, podle popisů se nacházela takřka mezi životem a smrtí. Bohužel s jejím v té době diagnosticky záhadným stavem si ani rodinní lékaři, ani přizvaní specialisté z Vídně nebyli schopni poradit. Proto bylo zapotřebí hledat pomoc u pařížských odborníků.
Dne 28.dubna navštívil botanickou zahradu, aby se zde setkal s přírodovědcem a knihovníkem Národního muzea Josephem Deleuzem, nejvýznačnějším pařížským magnetizérem, který mu doporučil návštěvu madam Gausselové - vyhledávané somnambulistky (někdy též nazývána jako Orakulum), která během posledních čtyř let pomohla mnoha nemocným lidem.
Hrabě se na prvním sezení s madam Gausselovou chtěl ujistit, že její praxe a údajné schopnosti nejsou podvodného charakteru. Nejprve jí tedy požádal o svou vlastní diagnostiku. Během celého procesu navození spánku pak pečlivě madam pozoroval, před tím jí o svých potížích nic neprozradil, dokonce se i sám podivoval, že jej madam Gausellová předtím nikterak nezpovídala, a byl si jist, že ostatním magnetizérům je zcela neznámým cizincem.

Jakobínka - autorka kresby Jana Janíčková

Nakonec pozoroval opravdu změněné fyziognomické procesy na Orakulu, které to podle hraběte nemohlo předstírat. Navíc věrné popisy blízkých osob z rodiny, s nimiž nikdy před tím nemohla madam Gausellová přijít do styku, jej přesvědčily, aby hrabě sám připustil, že v přírodě stále existují věci mezi nebem zemí, které si rozumově nedokázal vysvětlit. Své ženě napsal, že neodpovídala jako Pythia. Z tohoto přirovnání lze odvodit, s jakými možnými předsudky k těmto osobám přistupoval (viz přepis úryvku dopisu).
Překlad úryvku dopisu hraběte Jiřího Františka Augusta Buquoye adresovaného jeho ženě Marii Gabriele během jeho pobytu v Paříži:

Paříž 4. května 1818
Překlad:
… „A opakovala mi několikrát: Hrudník je velmi dobrý, kdyby jen žaludek a levá část břicha byly také tak dobré a žlučník více pracoval během trávení. Jste příliš vznětlivý, příliš horkokrevný a musíte se naučit být klidnější, jak často říkala, všechno ve vás vyhoří a vysychá a přes veškerou vaši čilost necirkuluje krev v břišní části dostatečně rychle a vše se uvnitř tlačí a blokuje….
… Máte dnes dobrý den, často musíte trpět mnohem víc / a bylo to tak, neboť na cestách jsem zdravější než obvykle …
… Najednou dostala bolesti, jednou do pravého a potom do levého stehna, kde často pociťuji prudkou revmatickou bolest a pak řekla, že tento stav je zcela oddělen od ostatního, je revmatický a na to že má velký vliv průvan/ to vše je na vlas přesné/. … “

Hrabě neshledal na tomto sezení nic podvodného ani teatrálního, ba naopak, udělalo to na něj, obrovský dojem. V podstatě to byla jeho jediná naděje, musel tomu věřit. Doufal v moc přírody a vyššího principu, jehož elementární část mohou někteří senzitivní jedinci využít k uzdravování nemocných lidí.

Necelý týden od napsání tohoto dopisu, tedy dne 21. května roku 1818, šel hrabě na další seanci s médiem jménem Babette, kterou vedl zkušený Abbé Faria. Hrabě nyní nechtěl slyšet informace o sobě, ale o nemocné dceři Gabitschce. O pocitech z tohoto sezení však své ženě napsal s větší časovou prodlevou, než u něj bylo zvykem, a to až dne 13. června.
Pozdní datum dopisu manželce odůvodnil tím, že ji jednoduše nechtěl vylekat. Až s dalším dopisem od manželky se mu mnohé informace plynoucí ze seance spojily. Gabriela jej totiž v dopise informovala o těžkých chvílích, které rodina zažila ve strachu o život malého Georga (Jiřího Jana Jindřicha), který se rozstonal (patrně zápal plic) a lékaři jim nedávali žádné velké naděje na uzdravení. Hrabě si okamžitě vzpomněl na rozhovor s Orákulem a chtěl, aby jeho žena věnovala velkou pozornost časovému sledu událostí (viz přepis rozhovoru s médiem Babette pod vedením Abbé Farii).

Překlad rozhovoru během seance:
Já: Mám nemocné dítě?
Ona: Ano, monsignore, vidím ho je rozrušený a znepokojený.
Já: Je to chlapec nebo dívka?
Ona: Je to chlapec.
Já: Popište ho.
Ona: Budou mu tak čtyři roky, je blonďatý a má modrošedé oči, jako Vy. Je snadné jej poznat, jelikož se podobá otci. Obvykle nosí oblečení modré barvy, ale nyní je v posteli.
Já: Dáváte mi podrobný popis jednoho z mých dětí, ale není to on, kdo je nemocný.
Abé Faria: No tak, Babetto, věnuj tomu větší pozornost, vidíš přeci, že se mýlíš, tak zaměř se znovu na další monsignerovy děti a pověz nám o tom nemocném.
Ona: /Přes rozmrzelost/ Ano, tedy, co chceš, abych Ti řekla, všichni ostatní jsou u postele a nevidím na nich nic podezřelého, je to jen ten malý chlapec, který je nemocný.

A právě v tento okamžik se díky záměně osob zpečetil nezvratný osud sourozenců i jejich otce.
Pokračování příště……

- Veronika Polnická -

